Ч. 262 (14.511). Львів, четвер 19. листопада 1936. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
в Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Чи Японія заключить військовий договір з Німеччиною?

ТОКІО, 18. 11. Домеї. Японське міністерство закорд. справ заперечує вістку ТАСС-а, немов би Японія заключила з Німеччиною військову конвенцію. На ділі ті дві держави взагалі не заключували тепер інякого договору.

АНГЛІЯ ЗАЦІКАВЛЕНА.

ЛЬОНДОН, 18. 11. ПАТ. Як подає „Таймс“, мін. Іден заявив японському амбасадорові, що брит. уряд бажає інформацій про німецько-японський договір. Брит. поінформовані кола думають, що той договір складається з двох частин. Перша, торговельна реґулює виміну німецької зброї, муніції та муніційних машин на японські вироби; друга — політична, не входить буцімто поза спільну протибольшевицьку декляpацію.

ПРОТИКОМУНІСТИЧНЕ ВІСТРЯ МОНГОЛЬСЬКОГО НАЇЗДУ НА КИТАЙ.

ТОКІО, 18. 11. Домеї. Представник квантунської армії заявив пресі, що метою офензиви Внутрішньої Монголії на Китай є самооборона проти комунізму. Хоча конфлікт Внутр. Монголії на Суйюан є на думку японських кол внутрішньо-китайською справою, Японія нею заінтересована, бо йде тут про реакцію на інтензивну комуністичну агітацію в північному Китаю.

ПЕКІН, 18. 11. ПАТ. Марш. Чанкайшек приїхав до Тайюану, столиці пров. Шансі, щоби порадитися з владою тої провінції як боронитися перед монгольсько-манджурською офензивою на Суйюан.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ У.Г.А.!

ДОГОВІР ПРО РИБОЛОВСТВО.

ТОКІО, 18. 11. Домеї. Нині рано цісарська прибічна рада приняла новий договір зі СССР про риболовство. Він обовязуватиме від 1. січня 1937. р. сім літ.

Німеччина шукає зближення до Бельґії.

Інтервю мін. Ґебельса.

БРЮССЕЛЬ, 18. 11. ПАТ. Тутешній католицький щоденник „Ле Вентіем Сіекль“ („20. століття“) подає цікаве інтервю з мін. Гебельсом, який взиває Бельгію приступити до протибольшевицького фронту. Для населення Ойпен-Мальмеді (німецьких повітів, прилучених на основі версайського мира до Бельгії) бажалаб Німеччина дістати від Бельгії лише запоруку свобідного господарського розвитку. Супроти бельгійського Конґа німці не мають ніяких імперіялістичних плянів.

Швайцарія не протестуватиме

проти Німеччини у справі річної плавби.

БЕРН, 18. 11. ПАТ. Федеральна рада ствердила, що Швайцарія не має правних основ до протесту проти зірвання версайських постанов щодо річної плавби ані до участи в збірному протесті. Швайцарія проситиме лише Німеччину дати їй всякі можливі полекші у свобідній плавбі на Райні, бо в тому вона дуже зацікавлена.

Індійські музулмани виступають проти Анґлії в обороні палестинських арабів.

ДЕЛЬГІ, 18. 11. ПАТ. У Нов. Дельгі відбувся при співучасти 250-ох делеґатів конґрес індійських музулман у справах Палестини. Конгрес ухвалив резолюції проти жидівського національного осідку в Палестині та проти бриг. мандату над тою країною. Ті резолюції висилано до Ліґи Націй та до індійського делеґата при Лізі.

ДЕЛЬГІ, 18. 11. ПАТ. Індуські музулмани рішили збойкотувати святочну коронацію Едварда VIII. на цісаря Індії. Буде це протест проти британської політики в Палестині.

Буря в музулманському світі.

В МАРОКУ.

РАБАТ, 18. 11. ПАТ. Біля мечету Джемад Кесір намагалися туземці зорганізувати демонстрацію, та поліція розігнала їх. У Фезі, в дільниці Медіна, відбулося протестаційне віче проти арештування кількох мусулманських агітаторів у Казаблянці. Поліція розвязала то віче.

РАБАТ, 18. 11. ПАТ. У вчорашніх заворушеннях у Фезі, Казаблянці та Рабаті арештовано чимало осіб; у Фезі ранено кількох поліцаїв. Тепер заворушення вже зліквідовані.

КАЗАБЛЯНКА, 18. 11. ПАТ. Туземці пробували вчора зорганізувати демонстрації у двох місцях, але поліція їх розігнала. Тепер у всьому місті панує спокій.

В СИРІЇ.

ПАРИЖ, 18. 11. ПАТ. Урядові джерела подають, що підчас заворушень у Бейруті згинули дві особи і дві ранено та що пресові вістки про розміри тих демонстрацій були перебільшені.

ТУРЕЧЧИНА ОПІКУЄТЬСЯ НАСЕЛЕННЯМ СИРІЇ.

АНКАРА, 18. 11. ПАТ. На зборах людової партії міністр закорд. справ Арас підкреслив, що Туреччина дбає про те, щоб забезпечити турецькому населенню округів Антіохії й Александренщини пошану прав у договорах, які тепер Франція заключує з ливанськими (сирійськими) державами.

ВОЖД ПАЛЕСТИНСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ У КОРОЛЯ ІРАКУ.

ЄРУСАЛИМ, 18. 11. ПАТ. Як повідомляє арабська преса, король Іраку Ггазі приняв на авдієнції вожда палестинських повстанців Фавзія ель Кавдзі.

Американські моряки відкинули арбітраж.

ВАШИНГТОН, 18. 11. ПАТ. Моряки відкинули арбітраж. Страйкова ситуація в американських пристанях не змінилася. Страйкарі заявили, що не випустять з пристані корабля „Вашингтон“, який нині має відплисти до Англії.

РУЗВЕЛЬТ ВИЇХАВ.

ВАШИНГТОН 18. 11. ПАТ. През. Рузвельт відчалив з Черлестону на кружлянку „Індіянополіс“. Як відомо, він пливе до Буенос Айрес.

—o—

ЗА АКТИВІЗАЦІЮ у протикольонізаційній акції.

Львів, 18. листопада.

Найактуальніша проблема дня, що рішає про долю українського села й одночасно про майбутню життєздатність цієї вітки українського народу, що живе на терені трьох галицьких воєвідств і Волині — це безсумніву справа кольонізації і парцеляції, яка не сходить зі шпальт української преси. Одночасно й польська преса присвячує чимало уваги цій проблемі. Найважніше питання, що хвилює польську пресу, це те, чи направа земельного устрою при помочі парцеляції є державною конечністю і чи з точки оборонности краю вона доцільна. Польська преса висуває при цьому ріжні арґументи, нпр. чи не зменшаться податкові вплили після роздріблення земельної власности, чи продукція великої земельної власности є більше або менше вартісна для оборонности держави, ніж витвори малих рільних господарств і т. д. І тільки ті польські пресові органи, що цікавляться спеціяльно українськими справами, висувають найважніше і справді суттєве питання: **чи осадництво не викличе небажаного ферменту і навіть небезпечного для оборонности держави?**

Величезна більшість польської преси придержується засади, що краще не торкати неприємних справ. Адже питання, чи осадництво не викличе ферменту, справді незвичайно прозоре у своїм змісті. Та цієї прозорости польська преса не бачить, але тільки тому, **бо не хоче її бачити.**

Всі такі відомі дані, що хвилюють і жахають провідні українські кола: відношення сільського населення до міського утроє гірше, ніж у Данії; аґрарний стан на наших землях у Польщі єдиний в Европі; ніде нема такого, щоб 60,5 прц. усіх господарств мали площину нижчу двох гектарів і щоб 90 прц. хліборобського населення, що живе на карловатих господарствах, мало для себе ледви 13 прц. цієї госп. площини. І т. д. і т. д.

Ці всі розумові і чуттєві арґументи не викликують майже ніякого враження по противній стороні. Гей горох об стіну!... Навпаки — наче у відповідь на українські алярми мін. Понятовський заявив на знаній пресовій конференції у Варшаві 23. м. м., що **парцеляція буде рішуче переведена і що на терен двох галицьких воєвідств: львівського і тернопільського спровадять кольоністів зі заходу.** А перед кількома днями на зїзді „зажевяків“ у Станиславові, значить: на зїзді людей, що жили, чи ще живуть на терені Сх. Галичини й найкраще повинні би знати жахливі умовини животіння українського зголоднілого села, почули ми резолюції, що зводяться до одного: **Ні пяди землі в українські руки!** А хто з поляків кермувавсяб добросердям для недолі українського сільського населення і продав би українцеві кусник землі, того зїзд заздалегідь напятнував іменням зрадника. Ці резолюції набірають ще й посмаку гіркої іронії, коли зважимо, що згаданий зїзд відбувся під патронатом урядових чинників і станиславівського воєводи.

На іронію виглядають ці резолюції ще й тому, що й без них українцеві не віддають ні пяди землі. А якщо дехто й купить на відлюдді

якийсь пустар, звичайно оподалік залізничого шляху і важніших доріг, то **мусить за нього заплатити солені готові гроші.**

Дивна річ, що ніхто з противної сторони не усвідомлює собі, що такий ненормальний стан, коли то польський селянин-осадник дістає всі можливі полекші, кредити й мораторії, а український стрічає самі перепони та не може добитись дозволу на купно клаптика землі — **що такий стан підриває зовсім розуміння законности та справедливости серед широких українських селянських мас і штовхає їх силоміць в обійми крайнього радикалізму.**

Це все аксіоми, ясні та прозорі для українського громадянства, одначе вони є тільки й наскрізь оборонними арґументами, яких противна сторона не хоче чути ні бачити. Тому мусимо перейти з теоретично-арґументаційної боротьби на боротьбу в терені, на зактивізування найширших мас до оборони наших прав до землі. До цієї оборони треба змобілізувати всі верстви і стани нації, треба освідомити селянські маси про загрозу осадництва і витворити в них оборонний солідаризм.

Дехто із слабодухів, безсило опускаючи руки, вважає усі наші заходи безуспішними, бо, мовляв, кольонізація вже вирішена і її вже переводять. З такими небезпечними проявами кволости й резиґнації мусимо рішуче боронитись, бо коли як коли, але саме тепер українським селянським масам треба доказати, що український національний табор турбується недолею цієї маси і вживає всіх заходів, щоб її недолю зменшити. Годі забувати, що колиб ми знеохочено опустили руки, то негайно найдуться „оборонці" покривдженого селянства і використають витворену ситуацію на свою користь.

При цій нагоді звертаємо увагу на проєкт, що його видвигнув о. Кнігиницький на районовім вічу у Підгайцях, себто на потребу зорганізувати „Земельний фонд", щоб увесь наш нарід складав гроші на купно землі. Гасло: „Шадім на купно землі!" напевно найде зрозуміння серед широкого загалу. Мусимо посилити акцію дрібної ощадности, щоб зібрати власні капітали, скріпити нашу кредитову кооперацію (всі ощадности складати тільки в українських банках!) і поглибити орґанізацію низових клітин, у першу чергу „Сільського Господаря". Треба би також відкликатись до наших земляків в Америці — не за милостинею і за датками, а за тим, щоб вони уміщували свої капітали у краю, у рідній землі — у свому власному і національному інтересі.

Моральні сили української нації безмірні й незбагнуті. Із них немов із криниці з цілющою водою повинні ми черпати пляни, проєкти й засоби до переведення успішної боротьби за право до рідної землі. Хвилина важка й важна, маси ждуть на ініціятиву і напевно відгукнуться. Отже до праці!

Українська Педаґоґічна Вистава.

Під увагу українського громадянства.

Гол. Управа Т-ва „Рідна Школа" не забуває серед тяжкої боротьби за матеріяльні основи свого істнування на свої інші, ширші завдання. Цього доказом минулорічний Педаґоґічний З'їзд, який під фаховим проводом тодішнього голови проф. Івана Галущинського обговорив найважніші питання нашого шкільного життя та вирішив дороговкази для нього на майбутнє.

Необхідним доповненням цього конгресу, немовби його другою частиною, має бути Педаґоґічна Вистава, яка повинна дати образ нашої школи й умовини її праці та життя за час 350 літ, числячи від заснування нашої першої школи на нових основах при Ставропигійському Брацтві в 1586 р. Думка це нова, її піднесено ще до війни, а по війні пробували її реалізувати проф. Михайло Галущинський і Володимир Радзикевич, тож теперішня Гол. Управа „Р. Ш." рішила приступити до остаточного здійснення ідеї Педаґог. Вистави.

В тій цілі покликала окрему комісію, зложену з д-ра М. Терлецького, д-ра Є. Ю. Пеленського і підписаного, яка зложила програму вистави на основі реферату д-ра Пеленського та запросила представників наших культурних і господарських установ на нараду, яка апробувала саму думку вистави й й спосіб її переведення в життя та вибрала до цього Діловий Комітет у такому складі: Д. Коренець голова, о. крил. Ю. Дзерович, заступник, п. С. Сидорович, д-р Є. Ю. Пеленський і д-р П. Біланюк, члени. Крім цього Комітет творять представники наших осередніх установ та шкіл... Головний Комітет.

Після наміченої програми вистава обійме видавництва, орґанізацію шкільництва, життя і працю школи й молоді та учительство. На експонати вистави зложаться видання з ділянки педаґоґії, історії шкільництва, підручники і видання для учнів, мапи із зазначенням місцевостей з нашими виховними і шкільними заведеннями та вакаційними оселями й таборами, діяграми і статистика, пляни виховних і шкільних будинків, образове вображення орґанізації і праці та розвитку і статистики наших виховних установ, наше державне шкільництво, збірки засобів до навчання, світлини з життя і праці шкіл та інших виховних заведень, друки, рисунки і діяграми, образ шкільних бібліотек, вироби учнів, їх побут та орґанізації і врешті світлини, вироби учителів та їх орґанізацій.

То був би нарис наміченого пляну збірок на виставу. Його більш або менш основне виконання в руках усього нашого громадянства, вперед ма чинників, що стоять близько школи. Без моральної і матеріяльної допомоги нашого загалу зусилля Комітету Вистави не дадуть уповажненого успіху, тож він звертається не тільки до всіх наших установ, але теж і до поодиноких громадян, які моглиб чимнебудь причинитися до праць Комітету, щоби зволили також з власного почину зі своєю допомогою зголоситися на адресу: „Рідна Школа" (для Комітету Педаг. Вистави" у Львові, вул. Сикстуська 46). Комітет прийме з подякою всяку поміч у переведенні його завдання та від себе подасть радо всякі інформації.

При цьому звертаємо увагу, що про спосіб збирання музейних предметів можна довідатися зі статті д-ра Є. Ю. Пеленського у „Шляху виховання і навчання" за 1935 р. п. з. „Шкільний музей". (видана теж окремою відбиткою), а про саму виставу з брошури виданої Гол. Управою „Р. Ш." у Львові п. з. „Українська Педаґоґічна Вистава у Львові 1937 р. Програма й інструкція" яка є відбиткою з журналу „Рідна Школа" ч. ... 1936.

У Львові, 12. листопада 1936.

Д. Коренець

ЖИДІВСЬКА ЕМІҐРАЦІЯ ДО ПАЛЕСТИНИ ЗМЕНШИЛАСЯ.

ЄРУСАЛИМ, 18. 11. ПАТ. У перших трьох кварталах минулого року приїхало до Палестини 48.724 жидівських іміґрантів, у тому самому часі цього року — лише 27.956, себто на 42.6 проц. менше.

П. Г. ВУДГАВЗ.

ДОБРА МЕТОДА.

Роберт Фінч одягаючись уранці спитав свого льокая:

— Джон? Чи ви були колинебудь закохані?

— Так, сер — відповів льокай, зовсім не здивований. — Але з цього нічого не вийшло.

— Можу собі уявити причину. До любови треба методи. Я придумав собі систему. Можете послухати, хто зна, чи вам колись не придасться. Хто закоханий, мусить поступати на підставі якогось пляну. Чи розумієте?

— Ні, пане.

— Коли находите відповідну особу жіночого пола, спершу треба їй придивитись. Зрозуміле?

— Не зовсім, прошу пана.

— А цеж просто. Придивляєтесь їй здалека, потім ближче, уважніше, аж вона зверне на вас увагу. На другий тиждень треба писати листи, щодня один. На третій треба посилати цвіти, — що-ранку одну китицю. На четвертий дорожчі дарунки, якісь брошки, брансолетки. На пятий можна вже знайому запросити на вечеру і танці. На шостий — освідчини, чи годиться вийти за вас заміж.

Джон гострив спокійно бритву на ремені і сказав:

— У нас, у Пітльберн, це булоб трохи трудно...

— Що це таке Пітльберн?

— Маленьке містечко, моє родинне. У Пітльберн є такий звичай, що коли виберете собі дівчину, то передовсім відпроваджуєте її до дому, на другий день купуєте їй якусь дрібничку, наприклад стяжку, а на третій ідете з нею на прохід і її цілуєте.

Льокай Роберта Фінча, завсіди дуже коректний, сказав це теплішим тоном, як звичайно. Його пан покивав над ним спочутливо головою:

— Можна так примітивно підходити до справи у твоїй провінціяльній дірі, але не в Льондоні.

Два дні пізніше Роберт Фінч дав наказ свому льокаєві віднести до театру „Новельті" китицю троянд із білетом для артистки Росалінди Паркер.

— Джон, розумієте? Цвіти. Це вже третій тиждень. Чи ви бачили може ревію в тому театрі? Ні? То жалуйте. Артистка, яка там грає чудова дівчина. І талант має. Я вже від двох тижнів ходжу щовечір туди на виставу. Вона глянула на мене вже пять разів. І вам теж подобалася би.

— Я певний, сер, що ви маєте вибагливий смак. Агa! я був би забув вам сказати, що безпосередньо перед тим, як ви прийшли, телефонував пан Гальовей.

— Мій вуйко я Льондоні! — здивувався Роберт.

Цей оклик означав теж, що Роберт тішився вже заздалегідь появою свого вуйка-міліонера, властника великої фабрики підвязок „Еляста" у Ню-Йорку, який певне приїзджав до Льондону провести весело час, як багатий, здоровий, хоч уже в літах парубок. Роберт усе боявся, що його вуйко за звичкою чудаків-міліонерів може прибуде одного дня вже жонатий з якоюсь фільмовою артисткою і розчарує всіх своїх спадкоємців.

Вуйко привитався з ним так весело, що Роберт затремтів: „Ого! Закоханий!" подумав відразу. Хвилинку пізніше вуйко заявив йому:

— Ти знаєш, мій хлопче, що мужчини вже вдвоє старші від мене, женились...

— Чи ти маєш намір?

— А чомуж би ні? Я познайомився з прегарною молодою дамою. Це артистка. Але чому бізнесмен не міг би оженитись з бідною дівчиною, яка чесно заробляє на хліб. Но, імя має теж чудове: Росалінда.

— Росалінда?!

— Росалінда Паркер. Виступає в театрі „Новельті". Чого ти витріщив так очі? Чи може її знаєш...

— Но, тільки так... із прізвища.

— Побачиш, коли познайомишся з нею вже як з членом родини.

— А коли вуйко має намір?

— Оженитись? Гадаю, що до тижня я все полагоджу.

Роберт покликав до себе довірочно Джона і казав йому віднести ще того самого дня три китиці червоних троянд, брансолетку і золоту свинку для пані Росалінди Паркер. До одної китиці вложив білет із запросинами на вечеру до Карльтону.

Росалінда мала прийти в годині 11-ій. Він чекав на неї надаремне до три на 12-ту. Те, що вона не прийшла, міг він собі ще розяснити вс...

Як большевики висотують останні сили зі своїх громадян.

ЖИТТЯ СІРОГО ГРОМАДЯНИНА У БОЛЬШЕВИЦЬКОМУ РАЮ

Краківський „І. К. Ц." (ч. 322) з 19. ц. м. помістив оригінальну кореспонденцію від свого московського кореспондента М. Ліпського п. н. „**Большевицька нужда у світлі точних чисел**". Хоч ця кореспонденція просто пригноблює нас своїм змістом, проте подаємо її в цілости в перекладі, бо вона зясовує дійсне життя-буття у большевицькому „раю" теж українського народу.

ОТУПІННЯ І БАЙДУЖНІСТЬ.

„Сірий совітський громадянин — починає автор свою кореспонденцію — не захоплюється великими міжнародніми проблемами. Сірий совітський громадянин зовсім байдуже ставиться до революції в Еспанії і „небезпеки фашизму". Сірий совітський громадянин „голосуючи з захопленням" і „масово, стихійно протестуючи", виконує лише один із своїх „громадянських" обовязків, тим тяжчих і відповідальніших, що їх невиконання може потягнути для нього майже необчислені наслідки.

Сірий громадянин „найщасливішої і найбільше вільної під сонцем країни" веде життя найбільше міщанське і найбільше позбавлене всяких духових і моральних зацікавлень. Його цікавлять лише дві справи: звідкіля здобути засоби до життя та яку покупну вартість мають тяжко зароблені ним гроші. Під цим оглядом совітський громадянин дуже далекий від цього ідеалу „щасливости", який захвалює Москва. Бо совітський громадянин попросту далі **примирає голодом** і единою потіхою для нього є те, що в часі „военного комунізму" було гірше і що, якщо вірити офіційній пресі (інших інформацій зрештою нема), в капіталістичних державах ще гірше. Але чи дійсно гірше?

ПРОРЕЧИСТА МОВА СУХИХ ЧИСЕЛ.

Ось сухі числа, найточніші і документально стверджені, **які досадно ілюструють ціле пекло совітського буття.** Зрештою багато з цих чисел потверджує навіть совітська преса.

В містечках коло Москви: кільограм баранини — 8 зол.; кільограм воловини — 6 зол.; кільограм цукру — 5 зол.; солонини, круп і бульби нема.

В Києві: кільограм воловини — 5 зол., кільограм цукру — 4 зол., кільограм хліба — 0.90—1.— зол.; бульби, круп та ярини нема.

У Владивостоці: кільограм чорного хліба — 1 зол., кільограм білого хліба — 2 зол., муки і круп нема; кільограм масла — 17 зол., літра молока — 5 зол., кільограм мяса — 16 зол., курка — 40 зол., кільограм ковбаси 35—37 зол.

В Курську: кільограм хліба — 1 зол., кільограм солонини — 18 зол., кільограм мяса — 7 зол., яйце — 0.60 зол.

В Камишині: кільограм чорного хліба — 1 зол., кільограм білого хліба — 3 зол., кільограм солонини — 15 зол., кільограм масла — 15 зол., кільограм ковбаси — 28 зол.

У Чарджую: кільограм хліба — 1 зол., кільограм солонини — 12 зол., кільограм баранини — 16 зол., кільограм масла — 30 зол.

В Кіргізії: кг. хліба — 1.50 зол., бульби нема, кг. масла — 20 зол., кг. солонини — 17.50 зол., кг. мяса — 7—12 зол., кг. цукру — 5—7 зол., пуделко сірників — 0.40 зол.

Лихе взуття у Тифлісі — 220—280 зол., у Владивостоці — 120—150 зол., в Кіргізії — 250—400 зол., в Курську — 150—200 зол., в Києві — 120—180 зол.

Лихий бавовняний одяг — 180—250 зол., вовняний — 400—700 зол. Довгі чоботи — 300—700 зол. Осіннє пальто (ледви на 2 сезони) — 300—500 зол.

Але і при таких цінах нема товару. **В деяких районах цілими місяцями нема круп, бульби та ярин.**

Неправильно населення може купити мясо. Загалом нема дробу і риб, які совітський громадянин мусить заступати консервами, зрештою дуже лихого ґатунку, які до того швидко псуються. Лише в Москві і в Ленінграді і подекуди в Харкові та Києві міські крамниці добре засоблені, але вже кілька або кільканацять кільометрів від „столиць" крамниці не мають з правила товару.

Хронічно відчувають недостачу текстильних матеріялів, одягів і взуття, кальошів, начиння, господарського приладдя та медичних засобів. Селянські кооперативи закидані перфумами, патефонами, елеґантною ґалянтерією, але ніколи не мають хліборобського приладдя, господарських статків, полотна, голок і ниток.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ТОВАРИ — ЦЕ ОСТАННЯ ТАНДИТА.

Велитенський відсоток „радянських" товарів, це „тандита", що перейшла вже до пословиці. Вибракований товар висилають до сільських і маломістечкових крамниць і там з конечности викуповують. Цей „брак" торкається всіх галузей продукції, починаючи від фортепіянів і меблів, кінчаючи на дитячих забавках і... лікарствах.

Купуючи предмет щоденного вжитку радянський громадянин ніколи не знає, як довго і навіть... до чого мусить його вжити.

У відріжненні від привезених товарів старанніше (зрештою не завжди) виконаних товари на „внутрішний" ринок є майже фантастичні у **своїм недбальстві, недокладности і тандитности.**

Але большевицький громадянин успів уже призвичаїтися до того, що куплений патефон уже на другий день нездатний до вжитку, що годинник вказує довільну годину, що мужеська сорочка після прання зміняється на дитячу, а в готовім одязі рукави є з ріжних матеріялів і з ріжних вимірів, що в кооперативі є справді кальоші, але... з одної ноги і лише одного виміру.

А якщо навіть хтось успів призвичаїтись то і так більшість з цих „товарів" залишається для нього виключно у сфері мрій.

КІЛЬКО ХТО ЗАРОБЛЯЄ В СССР.

Ось як виглядають совітські заробітки. Кваліфікований робітник з „передреволюційним стажем" дістає місячно 300—400 зол.; кваліфікований робітник, який починає працю — 150—200 зол.; бюровий урядовець — 200—250 зол., „старий" інжинір спеціяліст — 400—600 зол., інжинір, який починає працю — 250—300 зол.; учитель — 150—250 зол., професор високої школи — 400—500 зол., носій — 2.5—4.5 зол. денно; каміняр — 5.5—6.5 зол. денно. Фізичний робітник за кубічний метер викопаної землі — 0.70 зол., міліціянти — 120—150 зол. місячно.

Очевидно, що крім тих „заробітків" високі достойники (головно в адміністрації, службі безпеки і промислі) дістають по кілька тисяч золотих місячно. Крім акторів, які примирають з голоду, деякі „зорі" заробляють велитенські суми. „Правовірні" письменники і публіцисти дістають гонорарі по кількадесять тисяч золотих місячно. Ще донедавна т. зв. „стаханівці" коштом інших товаришів праці осягали 500—700 прц. нормальних заробітків.

Але пересічний дохід робітничої або урядничої родини в СССР не перевищає 350—450 зол. місячно, якщо працює дві особи, а родини „спеціяліста" інжиніра або лікаря 400—600 зол. місячно.

ПО СЕЛАХ КУДИ ГІРШЕ.

Платня за т. зв. „трудодень" в колективі часто не перевищає 50 сот., за що в кооперативі колективу можна купити 1 кг. муки. Нечисленні вже „самостійні господарі", які не належать уже до кооперативи з 0.23 га. **мусять платити річно як податок у натурі — 4 сотнари бульби, 81 кг. збіжа, 42 кг. мяса і 26.75 зол. місячно як „культурний" податок та 33 зол. як загальний податок.**

Здивований читач має право запитатися: **„Невже це можливе"? Як живуть ці міліони людей при таких цінах і таких заробітках? А треба на це бути совітським громадянином. Щасливе і радісне життя є дійсно незвичайною штукою"** — кінчить автор.

Ось серед яких жахливих умовин доводиться жити міліонам нещасних наших братів під чоботом червоної Москви. Тому лише платні аґенти-комуністи можуть захвалювати ще нашим темним масам большевицький „рай" за Збручем. Їх юдину роботу слід демаскувати кожному свідомому українцеві, якщо не хочемо, щоб комунізм захопив у свої сіти наш нарід і по цей бік Збруча.

кими перепонами, але що не подякувала йому за всі його дарунки, це справді його заболіло.

Коли входив до хати, почув якийсь гомін у свому мешканні, а в ньому сріблистий жіночий сміх. Жінка в його хаті? Ввійшов енерґійно до сальону. Джон підбіг йому назустріч уперше трохи збентежений, за ввесь час своєї служби.

— Я зовсім не сподівався, сер, що ви так скоро вернетесь!

— Я зовсім вам вірю — відповів гнівно.

— Джон! Найліпше буде, як ти скажеш усю правду — озвався якийсь голос за плечима льокая.

Джон випростувався і сказав:

— Чи пан дозволять представити собі мою жінку?

— Вашу жінку?

— Так, бо ми завтра беремо шлюб.

Роберт дивився на нього здивований. Зпоза плечей Джона виринула якась жіноча постать і сказала:

— Дуже мені приємно. Маю враження, що я вже десь вас бачила. Ага! Ви присилали мені чудові червоні рожі! Дуже дякую.

І зовсім свобідно розкусила горішок, який узяла зі стола. Роберт не витримав, пізнавши Росалінду:

— Ви могли були бодай попередити мене, що не прийдете до Карльтону.

— До Карльтону?!

— Яж післав вам запросини до театру.

— Мене не було цілий день в театрі. Я звільнилась з огляду на шлюб. Гадаю, що ви не чекали на мене довго — усміхнулась.

— Но, ні, — відповів він, здушивши в собі злість.

— Сер — сказав Джон — я мушу вам вияснити.

— Я вас слухаю — мало не скреготав зубами Роберт.

— Я і моя жінка... наречена, ми знаємось віддавна. Ми походимо з того самого містечка...

— З Піт... Піт...

—Так з Пітльберн. Заки я виїхав до Льондону ми були заручені. Через якесь мале непорозуміння ми посварились, з моєї вини...

— Ні, ні Джон... Це я була винна!

— Ні, не ти Росаліндо!

— Но, далі, далі кажіть — тратив терпець Роберт.

— Коли я відніс, пане, ваші китиці, тоді ми відновили знайомість і зараз помирились.

Росалінда розкушуючи своїми гострими зубками новий горішок, спитала:

— Але ви не гніваєтесь, правда?

— Я? Гніватись? — і Роберт рішив, що не покаже нічого по собі.

Нараз прийшла йому щаслива думка:

— Навпаки, я дуже тішусь, пані Росаліндо, що ви нарешті вибрали собі чоловіка. Коли прийдете до театру, то найдете там шлюбний дарунок від мене — три китиці червоних троянд, брансолєтку і золоту свинку на щастя. Бажаю вам усього найкращого пані Джон... і вам Джон... Мушу вам признати, що ваша метода в Пітльберн знаменита!

—Так, сер. Від довгих [illegible] практикують у нас з великим успіхом!

Перекл. а. б.

Сойм розгляне новелю до емеритального закону.

Директор департаменту міністерства скарбу Венгжиновський поінформував організації емеритів про новий проєкт, що нормує справу емеритур. Він заявив, що засадниче поладнання емеритальних справ мусить бути переложене, і що покищо уряд поладнає тільки найпильніші емеритальні справи. Новелю зложать у соймі і вона зачислюватиме до емеритальної вислуги повні літа служби за займанщини. Але одночасно тому, що збільшаться видатки на емеритуру, обнижать емеритальний вимір на 10 прц.

Емерити, яким міністер подав ці свої завваги, запропонували від себе ще кілька розмов, щоб вияснити цілу низку сумнівних справ.

Пересторога під адресою галицьких молочарів.

З ПОДВИГІВ П. КОСТЯ МИХАЙЛЮКА НА ЗАКАТПАТТІ.

Під таким наголовком помістили ми в „Ділі" з дня 25. X. ч. 241. пересторогу, на яку появилося теж у Вашому цінному часописі з дня 4. XI. ч. 249. спростування п. К. Михайлюка на основі § 19.

На спростування п. К. Михайлюка відповідаємо оце: Пан К. Михайлюк простував багацько і довго, а таки не спростував такого уступу з нашої перестороги: **„Крім цього є покривджені українці, бувші емігранти, які йому гроші позичали, або які попідписували векслі, що їх мусіли самі викупити, або які позичили йому молочарські машини і потім мусіли ті свої машини відкупити на ліцитації".**

Цього уступу п. К. Михайлюк не простує, тимсамим признає йому правду. По нашій думці, вже це одно вистачає, щоб перед ним перестерегти галицьких молочарів. Щодо інших точок спростування, які або граються словами, або таки подають неправду — і не вдаємося в дискусію, по-перше тому, щоб не забирати в часописі місця доказами неправдомовности довгих спростувань, по-друге, що не маємо на це часу, а по-третє: ось чому: **п. К. Михайлюкові дуже залежить на тому, щоб йому вірили, ми не віримо. Хто нам не вірить — хай сам змірить!**

Д-р Володимир Бірчак, інж. Іван Яцішевський, Михайло Біличенко.

Перед морським наступом на Барсельону?

ЛІССАБОНА, 18. 11. ПАТ. Як кажуть, уряд у Бургос порадив чужим державам забрати кораблі з Барсельони, бо нац. фльота плянує акцію проти пристані з метою: унеможливити вивантажування воєнних транспортів.

НАЦІОНАЛЬНА ФЛЬОТА ЗАТРИМАЛА ДВА ДАЛЬШІ СОВІТСЬКІ КОРАБЛІ.

МОСКВА, 18. 11. ПАТ. Щоденники подають телеграми зі совітського корабля „Вторая Пятілетка", які повідомляють, що еспанські національні кораблі задержали той корабель на морі недалеко Ля Коруні. Затримали теж другий корабель „Петровський"; оба ці кораблі привезли до заливу Комарінос. Хоча трус не дав ніякого висліду, кораблям не дозволяють відплисти. Тасс подає, що корабель „Вторая Пятілетка" вертається з Антверпії до Батуму з вантажем призначеним для Ірану. „Петровський" теж вертається до Чорного Моря з вантажем німецького вугілля до Порт Саїду. На думку агенції, еспанський уряд хоче тим способом викликати міжнародні непорозуміння.

„ТРЕБА ЗАГОРОДИТИ ДОРОГУ СОВІТСЬКИМ КОРАБЛЯМ" — ПИШЕ ІТАЛІЙСЬКА ПРЕСА.

РИМ, 18. 11. ПАТ. Франческо Кополя пише на сторінках „Газета дель Пополо", що проєктовані міжнародні комісії, які мали би контролювати рух в еспанських пристанях, щоб перешкодити доставам зброї до Еспанії, ще зовсім не вистарчають. Треба Еспанію відтяти від достав совітської зброї, треба загородити дорогу совітським кораблям.

Червоні знову розстріляли тисячі вязнів.

ЛІССАБОНА, 18. 11. ПАТ. Кореспондент часопису „Секуля" повідомляє, що касарні Монтана і будинок „взірцевої вязниці" в Мадриді згоріли. **Червоні війська розстріляли тисячі вязнів ще заки уступили з будинків.**

Радіо Ліссабона повідомляє, що дня 17. в год. 23.45 мадридське радіо знечевя перервало авдицію; правдоподібно обі стації знищено бомбами.

НАЦІОНАЛЬНІ ВІЙСЬКА ПОСУВАЮТЬСЯ У ГЛИБИНУ МАДРИДУ.

МАДРИД, 18. 11. Авас. Кольони полк. Кастехона, Асензія й Дельградо, занявши університетську дільницю, фундацію Делемо, і Каза Велясхез, зближаються до центру оборони червоних, себто до королівської палати й вязниці.

СЕВІЛЛЯ, ПАТ. Тутешня радіостація повідомляє, що вчора зайняли національні відділи інститут Деляро, віллю Санта Крістіна й інститут Рубіо.

МАДРИД, 18. 11. Авас. Нац. війська поновили вчора наступи на університетську дільницю. Нац. літаки дальше сильно бомбардують місто; здається, що вже згинуло більше як 200 осіб, ранено більше як 500. Пожежі шаліють.

9.000 РАНЕНИХ, 20 ТОН БОМБ.

КАДІКС, 18. 11. ПАТ. Від початку наступу на Мадрид ранено 9.000 червоних. Від коли нац. війська заняли університетську дільницю, на позиції червоних упало 20 тон бомб.

ЧУЖИНЦІ В ЧЕРВОНІЙ АРМІЇ.

ТЕНЕРІФА, 18. 11. ПАТ. У червоній армії бореться міжнародна кольона, зложена з 4.000 москалів і 3.000 бельгійців.

САЛЯМАНКА, 18. 11. ПАТ. Нац. війська розбили червону міжнародню кольону, що намагалася їх стримати; кількасот чужинців полягло.

—o—

Еспанське Мароко дістане автономію.

ТАНЖЕР, 18. 11. ПАТ. Національний уряд зарядив серед туземців у еспанському Мароку військову бранку. Вишкіл нових відділів ведуть старшини чужинецької легії. Як надіються ген. Франко зможе таким чином зібрати 10.000 вояків. Дотепер, із 30-тисячної залоги в Мароку, 25 тисяч воює в Еспанії.

Не зважаючи на заяву ген. Франка, серед мароканських туземних кол шириться вістка, що нац. уряд дасть для еспанського Марока автономію, замінюючи його в окремий султанат. (Тепер еспанське Мароко підлягає номінально мароканському султанатові, що є під французьким протекторатом і має лише в есп. Мароку свого представника.)

Памятайте при кожній нагоді, що за долю інвалідів відповідає той, хто післав їх до боротьби — Українська Нація! Обовязком цілої Нації: Інвалідів відповідно забезпечити.

В обороні рідної землі.

ПОВІТОВЕ ВІЧЕ У ЗЕМЕЛЬНІЙ СПРАВІ У ГО-РОДКУ. — ОРГАНІЗАЦІЙНА НАРАДА УНДО.

В понеділок 16. ц. м. відбулося в Городку заходами місцевого Народнього Комітету УНДО повітове віче, присвячене земельним справам і протикомуністичній акції. Не зважаючи на слоту і болото, салю місцевої кредитової кооперативи виповнили вщерть делегати навіть з найдальших сіл повіту. Віче почалося в год. 11-ій у присутности представників влади. Відкрив його заступник голови Повітового Народнього Комітету п. **Андрушишин.** На голову віча запропонував о. Ц... **ра,** на заступника о. **Степшишина,** на секретаря п. **Когута.** Реферат про теперішне політичне положення, про завдання української політики, про земельні відносини на наших землях і на Великій Україні, про рільну реформу і про кольонізаційні пляни на наших землях виголосив голова УНДО **пос. Василь Мудрий.** По рефераті присутні ухвалили однодушно резолюції у земельній справі і протикомуністичні резолюції та рішили переслати ці ухвали до місцевого старости, львівського воєвідства, міністерства хліборобства і до голови ради міністрів.

По ухваленні резолюцій відбулася дискусія. Присутні висунули теж цілу низку запитів, на які діставали відповіди від референта. В дискусії забирали слово: інс. Йовик, адв. Карачевський, інж. Буцманюк, інж. Паламарчук, м-р Вобу..., селяни: Мурміль, Котиляк, Кривко, Панич, ...типло, Бурда та інші. Багато запитів відносилось до справ комасації і меліорації, на які дуже р...чево давав відповіди **інсп. Йовик.**

Віче однодушно ухвалило по дискусії повне довіря Проводові УНДО та Українській Парламентарній Репрезентації і закінчилося відспіванням національного гимну.

По вічу відбулася організаційна нарада УНДО, на якій вибрано новий Повітовий Народній Комітет. Головою Комітету вибрали присутнього адв. м-ра Андрущишина, членами Комітету інж. Буцманюка, о. Доманського, д-ра Карачевського, Когута, сел. Котиляка, сел. Мурміля, інж. Паламарчука, о. Стечишина і п. Цяпкову. Опісля устійнили програму праці та заповіджено на найближчому засіданні нововибраного Комітету його дальше уконституування і поділ праці.

Як віче, так і організаційна нарада мали дуже діловий і поважний хід та пройшли з повним успіхом.

ПРОТЕСТ ПРОТИ КОЛЬОНІЗАЦІЙНОЇ АКЦІЇ ДОБРОМИЛЬЩИНИ.

Дня 26. м. м. відбулося в Добромилі в залі „Українського Народнього Дому" в год. 12. полудне протикольонізаційне віче. Саля була переповнена селянами і робітниками з довколичних сіл; численно була теж заступлена інтелігенція і міщанство.

Віче отворив і проводив ним голова П. Н. К. д-р Антоневич. Пос. Г. Тершаковець вияснив у двогодиннім рефераті тяжке положення українського хлібороба, який на своїй землі не має відповідного самовистарчального рільничого варстату праці, не має відповідного рільничого знаряддя, ні дешевого кредиту. Задовження дрібного рільного варстату перевищає його теперішню вартість, рільні продукти його праці обезцінені. Припинення навіть сезонової зарібкової еміграції та відсутність заробітків у краю лише збільшує нужду села. Уряд, який піклується фабричним робітником розділюючи державні і суспільні допомоги для безробітних по містах і центрах промислу, безробітними по селах зовсім не цікавиться. І ось на наших землях, де живе понад 80 відсотків хліборобського без- і малоземельного українського населення, майже самі нуждарі, які мають забогато, щоб згинути і за мало, щоб жити, на землях, до яких повне право має місцеве населення, уряд задумує знову вести кольонізацію зайшлим елементом.

Ведення такої земельної політики на українських землях — це вода на млин комуністам, це шлях до найбільшої радикалізації нашого села. Проти такої земельної політики український нарід закладає якнайрішучіший протест. Відчитані референтом протикольонізаційні резолюції зібрані на вічу приняли через акламацію. Згадані резолюції рішено вислати компетентній владі.

Опісля порушено справу окупаційного страйку на тартаку Лібнехта у Добромилі, який триває вже від двох неділь та справу організації українських тартачних робітників, які покищо не мають своєї національної робітничої організації, хоч творять 70 прц. всіх робітників на тартаку на всіх 360 осіб. У цій справі інтервенював пос. Тершаковець 26. м. м. у старости та спільно з головою ПНК у власника тартаку ...

Лібнехта. Переведені розмови з делегацією українських робітників дають запоруку, що українські робітники матимуть незабаром свою власну українську робітничу організацію.

ПРОТЕСТ ПРОТИ КОЛЬОНІЗАЦІЙНОЇ АКЦІЇ ХИРІВЩИНИ.

Дня 27. м. м. в год. 7. вечором відбулося протикольонізаційне віче в с. Коростенці, хирівської округи. Салю чит. „Просвіти" виповнили вщерть не лише місцеві селяни, але також з доколичних сіл, не зважаючи на те, що падав дощ і що була нічна пора. Слід відмітити, що у вічу в Коростенці взяло численну участь жіноцтво і місцеві поляки з війтом збірної громади та начальником залізничої стації. Віче зорганізував член П. Н. К. місцевий парох о. Хархаліс, який теж його отворив. Предсідником віча вибрано о. Антона Федоряка, пароха з Лісковатого, секретарем Івана Голубця з Коростенця. Пос. Тершаковець склав короткий звіт з діяльности У. П. Р., опісля виголосив реферат про земельне питання. Після того присутні приняли одноголосно протикольонізаційні резолюції і протикомуністичну резолюцію, бо референт обговорив теж розкладову комуністичну роботу на наших землях і тут і за Збручем. Крім цього присутні обговорювали в дискусії місцеві справи у звязку з господаркою по громадах та волостях. та у звязку з поведінкою деяких учителів по народніх школах у Добромильщині. В дискусії забирали голос о. Хархаліс, п. Радек і Гектус та війт збірної громади поляк п. Хмой (говорив по польськи, бо мазур). Слід підкреслити, що всі промовці українці і поляки згоджувалися з висновками посла у всіх порушених справах на вічу. У справі страйку на тартаку в Коростенці інтервеніював пос. Тершаковець разом з о. Хархалісом у власника тартаку п. Шелля, опісля відбув нараду з українськими робітниками, яких на 130 осіб є аж 80 відсотків.

Справа організації українських тартачних робітників виглядає таксамо як і в Добромилі. Хоч фірмани з Коростенця, які возять дерево до тартаку є зорганізовані при секції кружка С. Г. в Коростенці, але лісових і тартачних робітників до нині не вдалося зорганізувати. Одначе з розмови з робітниками вийшло, що вони самі відчувають уже недостачу своєї власної організації, та що вже перші леди проломано.

—o—

Новий віцеміністр скарбу.

Польська преса широко коментує признанення К. Моравського, представника землевласників у Познанщині і голову союзу палат та хліборобських організацій, віцеміністром скарбу. Преса пригадує, що новий віцеміністр був в останнім кабінеті Вітоса перед травневим переворотом керманичем міністерства закордонних справ. Його номінацію вважають уступкою для консерватистів і зворотом у політиці на право. Кружляють поголоски, що новий віцеміністр займеться управильненням податкових справ і хліборобських довгів.

—o—

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Італійська велика фашистівська рада збереться нині в год. 22. на засідання під проводом Мусолінія.

Англійська палата громад радила 15 годин і 35 мінут над помічю для околиць, що дуже потерпіли від кризи; урядовий проект ухвалено. Засідання покінчилося щойно нині в год. 6.20 рано.

Французький уряд відбув нараду над тим, як зареагувати на зірвання договору про річну плавбу.

У СССР арештовано під замітом шпіонажі відомого литовського громадянина Бориса Рака. На лит. протест сов. уряд не відповів.

Серед англійських резервістів, що вернулися з Палестини і висідали на беріг, вибух буг.

—o—

Наше музейництво.

З діяльности „Наукової секції при філії Т-ва „Просвіта" в Раві Руській.

Вже минулого року подавав я короткий звіт з діяльности „Наукової секції філії Т-ва „Просвіта" в Раві Руській, а тепер хочу подати до ширшого відома, в якому саме напрямку йде наша праця і як далеко ми поступили наперед.

І так цього року ми дістали цінні документи, які торкаються правно-адміністраційного життя кол. княжого міста Потилича, віддаленого від Рави Р. 5 км. Ці документи подарував о. дек. Михайло Дороцький, за що управа Музею складає йому щиру подяку. Ці документи містяться у 16 книгах розміру 20×35 цм., оправлені в тверді окладинки, писані ручно на грубім сірім папері, в латинській і польській мові. Справді це сирий матеріял, але науково опрацьований може кинути багато світла на нашу минувшину, в першу чергу на місто Потилич. З цією метою подаю тут у хронольогічному порядку наголовки поодиноких томів:

1) Iezus: Marya: Ioseph: Elekcija Urzędu nowego w Mieyscie I. K. Méi Poteliczu Feria Tertia post Festum S. Stanislai Pontificis, Proxima Anno Domini Millesimo Septingentesimo Decimo Octavo, die Vero 10 May A. W... quo... Supra. — 2.) Protokoł miasta podtelicza. Akta Działów, zapisow, kontraktow, skryptow danych donacyy czasy wicznemu od ro 1768. — 3.) Akta manifestów, Protestacyi Dekretow róznych miasta Podtelicza w roku Pańskim 1768 od d. 16. maia. — 4.) Księga Akt. Miasta Potylicza czyli Zapisow gr.... y Domow Jego Cesar.-Królewskiej Mości Spisana Dnia 13 miesiąca Lipca 1770 Roku. Zapisy Miejskie Potylickie. — 5.) Akta Urzędu Landwoytowskiego y Ławniczego Miejskiego Potylickiego, tak Manifestow, jako y Dekretow w Roku Tysiąc, Siedmset, Osmdziesiątym Piątym uczynione. — 6.) Akta Urzędu, Miasta Potylicza jakoto kontraktow Zastaw y na Domy y Place oraz Obdukcyi Manifestacyi Oblat kart — ręcznych y innych Querymonij tudziesz Dekretow Finalnych od Roku 1790. — 7.) Akta Urzędu Burmistrzowskiego Miasta Potylicza, iako to kontraktow, zastawnych na Domy y Place oraz Obdokcyi Manifestacyi oblat kart ręcznych y innych querymonij tudzież Dekretow — od Roku 1791. — 8.) Akta Urzędu Burmistrzowskiego Miasta Potelicza: iako to Kontraktow Zestawnych na Domy y Place oraz obdukcyi Manifestacyi Oblat kart ręcznych y innych querymonij tudzież Dekretow Finalnych od Roku 1792. — 9.) Ta xiążka zapisawania samych tylko Cyrkularzów w Roku niniejszym 1792 .... 15 Aug. zaczęta. — 10.) Protokoł do zapisywania cyrkularzów konsystorskich, jako też cyrkularnych przez Im. xiędza Dziekana Potelickiego Parocha wydanych od dnia 24 Mai 1793. zaczęta (напис на обгортці). — 11.) Księga Zapisow tak Gratow Ogrodow Placow jako y Łąk Miasta Potylicza J. C. K. Mci. zaczynająca się od Dnia 19.-o Marca 1795. Roku. Sporządzone za Urzędu Sławetnych Jozefa Łantwuyta Jana Przemudrakiewicza — Prezydenta. — 12.) Zapis Całego Pospulstwa Miasta Potylicza.... (далі йдуть повиривані слова)... działosię to w Mieście Potyliczu J. C. K. M.-ci Dnia 14. Marca 800-go Roku.

Чотири інші томи не мають наголовків, але як виходить з контексту, також є подібного змісту.

До важніших набутків равського музею належать теж документи з часів наших визвольних змагань 1918—1919 р., що їх подарував п. Ярослав Король. Між ними є службові приречення колишніх австрійських урядовців почти і скарбового уряду в Жовкві, складані українській владі; протокол, чи пак уривки звіту української державного повіт. комісара, бл. п. д-ра Короля Михайла, адресований до державного секретаріяту внутрішних справ у Станиславові з д. 9. IV. 1919 р.; грамота на залізний хрест за зимовий похід 1920 р. виставлена на прізвище козака Петрука Пилипа враз з ордером залізного хреста; фотографії У.Г.А., між іншими старшини 2-го пол. Куріня IX. Угнівської Бриґади, 1-го Гал. Корпусу У.Г.А. (після фотографії в Бердичеві) дня 25. вересня 1919. р.; збірка фотографій о. Миколи Іжака, полевого духовника У.С.С. Також дістали ми лист поета Ю. Федьковича до Всч. о. Віктора Матюка, пароха в Карові пов. Рава Р. з дня 19. III. 1885. Коли йде про побутову культуру, то теж вплинуло до нашої збірки багато нових експонатів, а саме: 6 камяних сокир з сіл: Верхрата, Камінка Боброїди, Камінка Пірятин, Корчмин (цю подарував п. Крук Іван), вістря да спис (кремінне), найдене в Забірю пов. Рава Р., що його подарував п. Михайло Стецюк, намисто з міди (правдоподібно епохи словян); вишивки з деяких сіл равського повіту. Жаль тільки, таке мале зрозуміння зустрічає ідея українського музейництва між громадянством равського повіту. Одначе слід сподіватися, що українці Равщини, зокрема студентська молодь поставиться більше прихильно до нашої праці і переведе збірки наших старовинних памяток культури по своїх місцевостях, як це зробили п-ство Дороцькі з Потилича.

М-р Я. Савчак.

Смерть мін. Салянґро.

ПАРИЖ, 18. 11. Авас. Сьогодні вмер нагло в Ліль французький міністр внутрішніх справ Салянгро.

Міністр Салянгро помер рано в год. 9-ій у своїм мешканні в Ліль. Він був довгі літа бурмистром Ліль. Салянгро нездужав від довшого часу на серце.

Премієр Блюм виїхав сьогодні пополудні до Ліль, щоб вшанувати память помершого міністра.

НЕВЖЕ САМОВБИВСТВО?

ПАРИЖ, 18. 11. Авас повідомляє з Ліль, що брат покійного заявив, що мін. Салянгро останніми днями дуже схвильований кількома випадками смерти в родині, а особливо смертю жінки і останніми сильними виступами французької опозиції — наложив сам на себе руку.

Козаки Гоголя і Сенкевича.

У числі з 17. ц. м. краківського „Ілюстр. Курієра Цодзенного" находимо фейлетон д-ра Ст. Краєвського „Тарас Бульба" та „Огнем і мечем". Авторові йде про те, як Гоголь і Сенкевич виводили козаків у своїх творах. Його висновок такий, що і Гоголь і Сенкевич представляли запорожців як пяниць і різунів, і то згідно з історичною правдою, але Гоголь ідеалізував їх як героїв.

Автор каже далі: „А всеж є ріжниця між одним твором і другим, бо Гоголеві в Росії і на Україні ніхто не робив докорів, що свідомо підмалював... шляхотність козаків і варварства поляків, тоді як „Огнем і мечем" зустрілось в останніх часах незаслужено із хвилею докорів та образ, якби бурило згоду між народом і в відємному світлі представляло „шляхотні" банди козацтва Хмельницького і татарів Тугай-бея. Незаслужено, бо відношення Сенкевича до козаків було історично більше виправдане, ніж відношення Гоголя до поляків".

При цій нагоді Гоголь дістає епітети, що як професор історії так сильно не знав історії, що мусів покинути свою катедру. Хто знає життя Гоголя і його „Тараса Бульбу", знає теж, що він змалював край, який був йому близький фізично і духово. Як великий мистець він не фальшував дійсности і його уява не додавала подробиць у користь тенденції. Цим пояснюється, що **„Тарас Бульба" перекладений на світові мови й досі стає джерелом надхнення для драматурґів, авторів опер, або хоч би кінових режисерів.** Сенкевич, хоч „ідеалізував" деякі типи козаків, із головних своїх дієвих осіб робив велитнів і програмових героїв, що своїми вчинками та прикметами завсіди перевищали на ціле небо своїх ворогів. У цьому основна тенденційність історичних повістей Сенкевича, що появились кількадесять літ після „Тараса Бульби".

Мало хто згадує і знає про те, що **Сенкевич зовсім не знав України,** і хоч їздив до Африки та Америки, не завдав собі навіть труду, щоб запізнатись із краєм, історією та людьми, яких виводив у своїй трильоґії. Ті зразки його української мови, які він там втикає, такі самі вірні, як увесь кольорит і характер його козаків. Не диво, що тенденція всього твору теж вийшла не краще.

Без огляду на те, як вийшли в Гоголя козаки — Гоголь ніколи не підсолоджував своїх творів дешевою тенденцією, вважаючи, що правда належить до найвищих завдань мистця. А цього про Сенкевича сказати вже не можна.

Загаднова пожежа в московському нар. комісаріяті.

БЕРЛІН, 18. 11. ПАТ. Як повідомляє з Москви кореспондент часопису „Дер Ангріф“ у понеділок згоріла частина будинку ...одного промислу у Москві. У звязку з тою пожежою арештували вже багато людей. Про причини пожежі, якої не могли погасити чисельні відділи пожежної сторожі, кружляють сензаційні поголоски. В часі пожежі пропали важні проекти й пляни. В політичних колах здогадуються, що вогонь спричинили нарочно, щоб затерти сліди великих зловживань адміністрації важкого промислу. Слідством у тій справі кермує особисто шеф ГПУ Єжов.

Італія відмовилась виступити проти Німеччини.

РИМ, 18. 11. ПАТ. Французький шарже д' афер Бльондель одержав поручення звернутись до італійського уряду з пропозицією спільного протестаційного демаршу проти виповідження Німеччиною річних клявзуль версальського договору. Італійський уряд відповів, що не може прилучитися до такого спільного демаршу.

Вечір народньої ноші.

Приготовляйте строї ваших сіл та округ!

Тво „Українська Захоронка“ й кооператива „Українське Народне Мистецтво“ приготовляють третій з черги „Вечір народньої ноші“ на день 4. грудня ц. р.

Впроваджені від двох років „Вечорі народньої ноші“ викликають все велике заціквлення й захоплення в якнайширших кругах. Бо дійсно це вимкова й одинока свого роду імпреза. На цей вечір зїжджаються гості з далеких сторін і привозять з собою давні строї своєї округи в якнайкращих і найбільше типових зразках. Ріжні одяги народні в цілому багацтві кольорів та ріжноманітности форм дають спільно образ українського народнього строю, виказують його культурні надбання, історичні традиції та мистецькі прикмети.

Особливо важним моментом у „Вечорах народньої ноші“ є участь сільських груп, які на дошках львівської сцени виступають із своїми народніми обрядами. Хто з нас не тямить минулорічного весілля з цілою його обрядовою символікою, так прегарно виведеною селянами з Лисятич?

В цьому році виступить група космацьких гуцулів з танками і трембітами та бойків з Поляниці з вечерницями. Почуємо теж бойківського дударя.

У показі народньої ноші, як минулих літ, так і тепер, буде багато рідких та оригінальних зразків із ріжних сторін.

Щоби звеличати цей показ народнього одягу, готовте строї з ваших сіл та округ і якнайчисленніше візьміть участь у ньому. І. Г.

НОВИНКИ.

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3. І., тел. 54-46. Найпевніша льоката гроша.**

— **Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11. Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах.** 92-115

— **Ревізія дипльоматичних куфрів.** В останніх днях сталася на кордоні подія, що може спричинити поважні міждержавні комплікації. В одного з дипльоматичних курієрів зробили ревізію і найшли на споді куфра між паперами порошок до намочування білля Мімі та порошок до прання Мота.

— **Єдиний український блаватний магазин „Мануфактура“ під упр. О. Стефановича, Львів, Ринок 37 (побіля Нар. Торговлі), поручає по найнижчих цінах полотна, білі і колірові, бархани, фляннелі, оксамити, сукна.** 2943 8—20

— **Академічні Вечорі у Львові.** В неділю 22. ц. м. в год. 18. відбудеться в салі „Української Бесіди“ у Львові (Рутовського 22) виклад на тему: „Історія української книжки“ (зі світлинами). Прелеґент: о. д-р А. Іщак.

— **Заборонений часопис.** Адміністраційна влада у Станиславові припинила українське видавництво „Вільна Трибуна“, подаючи за причину протидержавний характер часопису.

— **Кари за неостемпльовані запальнички.** На основі карного права, оголошеного в Деннику законів з 5. ц. м., власники нестемпльованих запальничок підлягають грошевій карі від 5 до 10-кратної монопольної оплати від тих запальничок. Хто продає камінці до запальничок в опакуваннях без приписаних опасок, підлягає карі гривни від 20 до 2 тисяч зол.

— **11 тисяч кооператив.** З обчислень головного статистичного уряду при співпраці кооперативної ради виходить, що з кінцем 1934 р. було в Польщі 11.101 союзних кооператив з числом 2,565.718 членів. Найчисленнішу групу творять рільники, бо коло 70 прц. загалу членів. Опісля йдуть урядовці, робітники, купці і промисловці, ремісники й ін. Польських кооператив є 6.352, українських 3.092, німецьких 863, жидівських 789. Найбільше є кооператив кредитових, бо 5.153, опісля споживчих (сільських і міських) 3.842, молочарських 1.167, рільничо-торговельних 433, мешканевих 213, інших 381.

— **Пожежі.** У Глібові скалатського повіту згоріла загорода Івана Мішанця разом зі збіжем і пашею загальної вартости 1.990 зол. — В Росохуватці підгаєцького повіту хтось підпалив стодолу Йосифа Мартиноги. Крім стодоли згорів хлів, в якім властитель замкнув шестеро свиней. Шкода доходить до півтретя тисячки зол. — В Шехинях пов. Перемишль хтось підпалив загороду Пелагії Бачик. Шкоду обчисляють на 600 зол.

— **Окрадають церкви.** До церкви в Калуші дістався в білий день крізь ократовані двері злодій і розбивши кивот, забрав срібну позолочувану чашу, а в св. Дари, які в ній находилися, розсипав по підлозі. Менше вартісних річей злодій не рушив. — Автобус, що їхав зі Львова до Самбора, наїхав на дорозі біля Бартатова на більшу скриньку, в якій находилося багато річей, вживаних у церкві, отже хрести, ліхтарі, свічники, образи, кадила і т. п. Поліція стверджить, з якої церкви вони походять.

— **Велика кражіж.** З мешкання купця Г. Райфера, власника камениці у Львові при вул. Вольносць, вкрали злодії два футра та іншу гардеробу і біжутерію вартости 11 тисяч зол.

— **Спроневірив 300 тисяч зол.** Перед окружним судом у Луцьку розпочався процес проти колишнього гіпотечного писаря в Луцьку, Гната Прусакевича, якому акт обвинувачення закидує великі грошеві зловживання. Протягом шістьох літ він спроневірив 300 тисяч зол. на шкоду державного скарбу та приватних осіб.

— **Краєва хроніка.** Станиславівський суд засудив стражника надвірнянського маґістрату Михайла Николишина на 6 місяців вязниці за спроневірення публичних грошей. — В Годовиці під Львовом арештовано ем. залізничника Михайла Боднара, що виманчував від залізничників гроші, обіцюючи їм ліпші посади. У звязку з тим арештовано залізничого урядовця Вікт. Колодія. — В тартаку Ліхтмана пов. Доброміль зліквідовано страйк робітників. — У Фереськулі пов. Косів підчас стинання дерева згинув гуцул Василь Кишляк, привалений деревом. Подібний випадок стався в Ілемю пов. Долина, де стяте дерево вбило Миколу Лахманця.

— **Окупаційний страйк гуцулів.** До будови мосту у Ворохті, що лучив би гостинець з інтернатом жіночої гімназії зі Станиславова заанґажувала ґміна 7 теслів гуцулів. Коли вони закінчили роботу, зголосились до війта Ворохти емер. майора Ґурбеля по гроші за працю. Війт відмовив їм виплати, кажучи, що комісія мусить спершу перебрати міст. Тоді гуцули заявили, що не покинуть кімнати війта, поки не одержать належних їм грошей і розмістились на підлозі застеливши собі коци і солому. Інтервенція поліції не дала успіху. Війт звернувся до старосты у Надвірній і воно доручило негайно виплатити гуцулам гроші а міст перебрати пізнішні комісії.

— **Обікрали жінку італійського консуля.** В поїзді, що їхав з Катовиць до Варшави вкрали жінці італійського консуля, пані Сільвії Доліч, каракулове футро вартости 2.000 зол. Є це подвиг шайки злодіїв, що бушують в особових потягах західної Польщі.

— **Чистка німецької мови.** Літературний орган „Дер Дойче Шріфтштелер“ звертає увагу на занечищування німецької розговірної мови жидівськими словами, як нпр. Плейте. Автор домагається, щоб такі слова викинути з німецької мови. Той сам орган ствердужє, що в теперішній Німеччині, згідно з вимогами національної ...ости щезає давне стилістичне закінчення листів, нпр.: „В надії на швидку відповідь пишуся з найбільшою пошаною, готовий до прислуги“ і т. д. Тепер вживають короткої формули „Гайль Гітлер“ або „з німецьким привітом“.

— **Віз штаби золота.** На митній стації ... Ферней задержано самохід, яким їхали два ... канці Ліону. При них знайшли сховані штаби золота з печаткою французького банку вартости 2570 тисяч фр. Подорожних, що хотіли продати ті штаби в Женеві, арештували, а золото і самохід сконфіскували.

— **В Совітах нема хірурґічних інструментів.** Проф. Бурденко стверджує в „Правді“, що совітські хірурґічні інструменти погані під кожним оглядом: щодо якости і виконання. Зуживаються дуже швидко, тупляться і не надаються до ... трення. Особливо тандитні є інструменти, призначені до операції костей, бо ломляться і ... ляться, що дуже небезпечне при операції черепа. Голки до зшивання гнуться і часто ломляться. Ще гірше представляється справа зі складною електричною апаратурою, вживаною при сучасній хірурґії.

— **Вибух у французькій фабриці пороху** з С... Шама мав значно більші розміри, ніж спершу здавалося. Згинуло 60 осіб, а 150 вийшло з ранами. Тіла жертв кинуло на віддаль 50 метрів. На людей, що спішили на рятунок падав ... каміння, заліза і води з розбитих збірників. Цілий павільон ч. 104 перестав істнувати. Експлозію відчули в цілій околиці на віддаль 20 км. У всіх сусідніх селах вилетіли шиби, ... знищило дахи, паркани і т. п. На місце катастрофи приїхав міністр національної оборони і обняв провід у рятунковій акції.

— **Японські кольонії в Бразилії.** Паранський уряд згодився на оснування японської кольонії в місцевості Десвію Рібас під Понта Гросса. На визначені там терени має незабаром прийти 20 японських родин, що дістануть по чотири ... 20 гектарів завбільшки.

— **Спеціяльна радієва музика.** В Америці доручено шістьом знаним композиторам написати музичні твори, які надавалисьб спеціяльно для радія. Вибір форми є зовсім вільний для композиторів, яким поставлено лише одну умову, щоби виконання твору не потрервало довше як 40 хвилин. Композиції з партитурою і голосами для орхестри слід доставити до радія до дня 1. липня 1937 р. Радіові чинники хотять тим способом наблизити музичні круги до радія. Досі мало композиторів писало твори зі спеціяльним призначенням для радіового вивінання.

— **Величезні зиски з кінових фільм.** Один американський фаховий часопис оголосив величезні цифри зисків, які мають найбільші фільмові продуценти у Зл. Державах. Дохід брутто з фільми „Дім Ротшільда“ приніс касову суму 1 міл. 250 тисяч долярів. „Римські скандали“, що були відомим шляґером минулого сезону, принесли ще більше, бо півтора міліона долярів. Слід зазначити, що до цих обчислень не зараховано сум, які напливають з ріжних бюр винайму за границею. Одначе рекордовий зиск приніс висвітлюваний на екранах цілого світу історичний образ „Король королів“. Славна ця фільмова епопея заповнила касу американських продуцентів сумою, що доходить до двох міліонів долярів.

— **Ріжні вістки.** Італійський корабель „Діґітас“, що находився в дорозі із Дженови до Іспанії ..., з причини бурі затонув із 38 людьми залоги. — Пасажирський літак, що обслугує лінію Берлін-Нірнберг, розбився при осіданні в Нірнберзі. Пільот і подорожний, знайшли смерть. Префект нірнберської поліції ранений. — Як стверджують статистичні обчислення, у Стамбулі живе 114 людей, що мають поверх сто літ; між ними 73 жінки і 41 мужчин. — Славний фільмовий артист Джон Берімор, що має тепер 54 роки, оженився в Голівуді з 23-літньою артисткою Еляйн Бері

Зі сцени й естради.

ВЕЧІР ТАНКУ, МУЗИКИ ТА СПІВУ.

Вчорашній вечір у театрі Ріжнородностей — це один із тих рідких випадків, де публика виповнила салю по береги. Не тому, що випадало бути й „показатися", не добродійна ціль імпрези і вкінці не сентимент до її виконавців чи ініціяторів були наказом купити карту вступу, але програма сама собою ділала фасцинуюче на самих театральних чи концертових бувальців, зокрема на мистецько настроену частину. На „Вечір танку, музики та співу" публику вела неспокійна цікавість побачити щось зовсім нове, досі нам незнане, як це виходило з оголошень у пресі і на афішах. І в дійсності вона не тільки не завелась у своїх надіях, але те, що побачила вчора, перейшло далеко її сподівання.

Зачнім від першої частини, яку виповнили продукції ритміки методою Е. Ж. Далькроза. Метода ця ніяк не хоче бути танковою згідно із бажанням свого великого творця і е тільки й виключно графічною мовою музики, опертою на культурі руху. І справді вчорашній виступ вищої кляси школи проф. **Л. Фелак-Дрогомірецької**, переконав нас уповні, що учителька ні трохи не спокушується на викликування зовнішніх ефектів і настроїв, але держиться точнісько женевського напряму і цілі. Ніжна музикальність, ясна концепція орнаменту й форми руху — це ті цінні й необхідні вальори, що вже нині ставлять проф. Л. Ф. Дрогомірецьку в гурті зрілих музиків-педагогів. У „Прелюдії" Баха й Шопена, у „Нарисі" Рахманінова та в „Різолютто" Далькроза учениці її виказали при вповні опанованій техніці тіла своє виразне й устійнене відношення до далькрозівської методи. Проф. Л. Ф. Дрогомірецька у своїх сольових точках, а саме у „Прелюдії" Баха та у „Крайслеріяні" Шумана показалася не тільки визначною ученицею женевської школи, але й не менше здібною та правдиво інтелігентною танечницею.

Другу частину вечора започаткувала молоденька імпресіоністка **Дарка Кравцівна** „Сміхом". Рухами добре вигімнастикованого тіла й гарними пружними скоками переливала сріблистий сміх радости у приглушене хіхікання пустуна, то знов у сердечний реґіт вдовілля. Та властиво Дарка Кравців найкраще себе почуває у річах вдумчивих, може навіть мелянхолійних, яких танкова мова закутана у символи й абстракти, любить обходитися без музики, як у чудових у силі свого вислову „Настроях" І. Наріжної, — або приділює їй тільки ролю супроводу, як у „Ангелі суму". У невпинному шуканні небуденних танкових тем сягнула Кравцівна навіть до старого образотворчого мистецтва і створила рухову інтерпретацію „Хоралу" В. Барвінського п. з. „Ікони".

Тут мусимо на хвилину здержати віддих, як це зробила у напруженім вичікуванні ціла саля і в німому захопленні слідкувала за містичною танковою візією. Важке завдання взяла на себе молода танечниця, і не фахові студії, не солідне тематичне опрацювання, але власна багата психіка та щаслива інтуїція помогли їй влити життя у безкровні храмові постаті святих, та з поодиноких вирізків руху, які захопив рисунок, вивести танкову акцію. І треба признати: це вповні їй удалося, при чому майже всі рухові позиції зберегли чисту византійську сильвету. Уявляемо собі ту композицію, відтворену під далекий гомін вечірніх дзвонів, чи орґанів на великій сцені. Так. бо цей твір гідний европейської сцени!

Оленка Заклинська, незвичайно симпатична сценічна поява, любується надівсе в українському фолькльорі — манить її чарівний світ народніх легенд і вірувань. Та у танковому оформленні не старається зовсім подавати вірні етнографічні документи, але на підставі власної фантазії переробляє їх у зручні й цікаві стилізації. Хореоґрафічні здібности і танковий темперамент О. Заклинської блиснули передусім у сольовій, щирій і безпосередній „Дрібушці" та у груповій „Коломийці", де головний натиск клала вона на динаміку і пестру арабеску танкового вислову. А мавка? — Цю зворушливу у своїх переживаннях постать із „Лісової пісні" віддала Заклинська із тонким розумінням дівочої душі, а в деяких моментах із драматичною краскою.

Прегарно й настроево гармонізував із цією точкою флетовий акомпаніямент народніх поліських мельодій, що його вів **проф. Бабяк.**

Галя Голубовська-Балтарович була цього вечора цілковито у свому жанрі. Легка, дистинґована в рухах, декоративна й таемнича, здається, наче плила тихим плюскотом филь венецьких заулків і як зява розплилась під темними аркадами...

Дуже шкода, що у танковій програмі вечора не був зовсім заступлений клясичний стиль, котрий під теперішню хвилину переживае на всіх великих сценах світа еру свого великого відродження.

У рівній мірі, як усі згадані вище програмові виконавці вечора, причинилися до піднесення мистецького рівня імпрези своїми сольовими виступами пп. **Котя Барвінська і Рена Яросевич.**

Усі костюми, проекту п-і **Елі Олесницької**, виконані у **робітні кооп. „Труд"**, блестіли вибагливим смаком, стоновані відповідними світляними ефектами і знаменито підчеркували характер танку.

Пп. Ніна Пясецька і Б. Весоловський своїм фортепіяновим акомпаніяментом завершили високу мистецьку вартість вчорашнього вечора.

М. Пастернакова.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Непереможена корова.

(Історія совітського побуту).

Жив собі в Казані з жінкою і дітьми Петро Павлович Ніконов. Жив собі тихо і спокійно, нікого не зачіпав і його ніхто не зачіпав.

Аж раптом у тихе і спокійне життя Ніконова вдерлася корова.

І пропало щастя домашнього вогнища.

Історія справді несамовита.

Сусід Петра Павловича, який жив теж у тому самому домі при вул. Карла Маркса ч. 29, купив корову і двое пацят та самовільно поставив хлів для свого стада саме під кімнатою Ніконова.

Стіни казанських домів е дуже добрим провідником голосу, тому й сімя Ніконова все чула, що діялось у хліві. Коли корова і свині їдять, коли чіхаються, коли хрюкають, коли хроплять, коли постогнують у сні, коли полагоджують всякі свої життеві потреби...

Автім сімя Ніконова не тільки чула, так сказатиб, симфонію хліва, але й відчувала її... Приемний запах навозу і зігнилої соломи проходив крізь стіни до мешкання Ніконових. Діти плакали й нездужали, жінка лаялась і витрачувалась на кольонські води... Дарма! Кімната далі воняла коровою і безрогами.

Ніконов почав боротись із коровою. Спершу звернувся до управи свого „жакта", яка рішила „виселити" корову і свиней до 5 днів.

Минуло не 5, а 15 днів, але управа „жакта" корови не виселила. Вона ревіла й постогнувала, як і передше.

Тоді Ніконов пішов до могутньої санітарної комісії міста Казаня. Прийшов санітарний лікар, подивився, понюхав і заявив, що людина не може жити вкупі з домашніми звірятами, бо це негіґіенічно. На виселення корови дав речинець 5 днів.

Минуло знов не 5, а 15 днів. Ніхто не приходив виконувати доручення санітарної комісії.

Ніконов відіслав одну недужу дитину до лічниці, а другу відвіз до бабуні на село. Туди теж поїхала й жінка. А Ніконов залишився в дома далі воювати з коровою.

Ще раз попробував щастя в управі „жакта" і в санітарній комісії. „Жакт" подав скаргу на власника корови до суду, а санітарна комісія передала справу міліції, щоб вона виселила корову адміністраційно-урядовою дорогою.

Проминуло знову 10 днів. З міліції також ніхто не прийшов виселювати корову. Вона ревіла й постогнувала, як передше.

Витручений із рівноваги Ніконов шукав ратунку в суді. Нарсуддя приголомшив його присудом:

„Присуджується не виселювати корови задля розвитку домашніх звірят".

Ніконов побіг до прокуратора і запротестував проти безглуздого рішення нарсудді. Таким чином коровяча справа перейшла до окружного суду татарської республики.

А корова ревіла й постогнувала, як передше.

Ніконов зайшов ще до редакції ґаз. „Червоний Татарин". Його вислухали й обіцяли написати в ґазеті про муки поневільного тореадора і ...не написали.

— Не влазиться ваша корова в ґазету — заявив Ніконову начальний редактор. — Нема місця.

Вкінці головний суд Татарії провірив справу і проголосив таке невиразне рішення:

„Присуд першої інстанції змінити і справу закінчити".

А корова? Що з коровою? Виселять її, чи ні? І хто це мае зробити?

Побіг Ніконов ще раз до прокуратора.

— Предсідник „жакта повинен виселити — заявив авторитетно прокуратор.

Чародійне коло замкнулося. Ніконов пішов утрете до предсідника „жакта". Предсідник велів підождати рішення товариського суду...

Коли відбудеться суд і яке буде його рішення — годі передбачити...

А корова реве й мугикае, як передше...

Леонід Ленч. („Крокодиль").

—o—

Дописи.

СОКАЛЬЩИНА.

Свято пісні. Муж. хор при чит. „Просвіти" в Сокалі, підготовивши широкий репертуар, почав поїздки зі „святом пісні" по селах сокальського повіту, призначивши чистий дохід з імпрези на будову Народнього Дому в Сокалі. Перший виступ хору відбувся 15. ц. м. у Кристинополі-Новім Дворі. Хор виявив прекрасний голосовий матеріял, головно в сольових партіях пп. Демчука, Корикори, Ніткевича та Гринюка. Хор вишколений новими силами (згадатиб тільки п. В. Кохалевича — баса, члена нового хору Котка) під умілим проводом мгра К. Лиська (брата знаного нашого композитора) презентується під кожним оглядом зразково.

Закінчення куховарського курсу. В суботу 14. ц. м. закінчився у Сокалі куховарський курс, що відбувся заходом філії „С. У.". З цієї нагоди влаштовано чайний вечір, що пройшов із чималим успіхом. Підчас забави вийшло надзвичайне число сокальських вісти, неперіодичного журналу гумору й сатири, що виходить вже восьмий рік під редакцією невтомного Влодка Параграфа.

ТЕРНОПІЛЬ.

Концерт М. Свірської. В суботу 21. XI. в салі „Міщанського Братства" відбудеться концерт оперових арій і хорів при співучасти оперової співачки Марії Сабат-Свірської. Концерт улаштовує „Тернопільський Боян".

Будова українського захисту в Тернополі добігає кінця, тому Комітет будови скликав минулої неділі нараду в салі „Міщанського Братства", зложив звіт з діяльности і зреферував плян дальшої збіркової акції. Присутні висловили повне признання Комітетові за його дотеперішню працю.

Смертельний самоходовий випадок. Керманич і власник авта п. Інґвер потрутив 67-літню жидівку, яка через власну неувагу влетіла, минаючи фіру, під колеса авта. Нещасну відвезли до шпиталю, де вона другого дня померла.

Протижидівські летючки. Минулого тижня незнані справники розкинули по місті летючки протижидівського змісту. Загалом дається у нас відчути сильна акція польських народовців у напрямі збільшення числа ремісників і купців поляків, що звичайно приходять до нас із західних частин Польщі. Досі заложено в Тернополі бławатний склад, переселено одного годинникаря, кравця, техніка до водопроводних робіт і е в проекті великий склад заліза. Так роблять поляки..

—o—

Спорт.

КОМУНІКАТ С. Т. „УКРАЇНА"

С. Т. „Україна" відновляе або основуе секції: 1) шахову, 2) фотографічну, 3) боксерську, 4) лещетарську і 5) легкоатлетичну (жіночу і мужеську). Вписи приймають кожної суботи в домівці Товариства, вул. Вірменська 25 від год. 7. до 9. веч.

БОКС.

ПОДІЛЛЯ — ГАПОЕЛЬ.

В найближчу неділю розіграв У. С. Т. „Поділля" в Тернополі боксерські змагання з Ж. К. С. Гапоель за мистецтво Б-кляси. Змагання відбудуться в салі „Міщанського Братства". Початок в год. 8. веч

СПОРТОВІ НОВИНКИ.

Північна Франція — Сундерленд 5:1 (2:0). В Лілль відбулися цікаві мечеві змагання між репрезентацією Півн. Франції і відомою англійською дружиною, віцемистцем І. професійної ліги. Перемогли несподівано французи. Глядачів 50.000.

Італія II — Ліон 3:1 (2:0). Друга дружина Італії грала з репрезентацією Ліону перед 6.000 глядачів і перемогла 3:1.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр:

Четвер, 19. XI. год. 7.30 веч. „Відправа грецьких послів“ і „Потрібний“.

Пятниця, 20. XI. год. 7.30 веч. „Каваренька“.

Субота, 21. XI. год. 4. поп. „Скляна Гора“, вистава для дітей; год. 7.30 веч. „Каваренька“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Їх троє“.
АТЛЯНТИК: „Пан із міліонами“.
ВАНДА: „Катруся“ з Франціскою Ґаль; „Мужчини в небезпечному віці“.
ГРАЖИНА: „Спокуса“.
КАСІНО: „Ада, це не лицює“.
КОПЕРНИК: „Під двома прапорами“.
МАРУСЕНЬКА: „Юдель грає на скрипці“.
МЕТРО: „Віктор чи Вікторія“, „Ковбой міліонером“.
МІРАЖ: „Хто останній цілує“.
МУЗА: „Роз-Марі“.
ПАКС: „Цирк Сарап“ „Пат і Патахон“.
ПАЛЯС: „Герой дня“ з Мор. Шевальє.
ПАН. 1) „Чу-Чін-Чав“, 2) „Алі-Баба“ і 40 розбійників“ з Анною Мей Вонг і Фрицом Кортнером.
РАЙ: „Мазур“ із Полею Неґрі.
СВІТ: „Мазур“ із Полею Неґрі.
СТИЛЕВЕ: „Соната“, ревія „Пікантний сосик“.
ТОН: „Багряна квітка“ з Ол. Кордою.
УТІХА „Пекло Китаю“ та ревія.
ХИМЕРА: „Геройський форт Дуомон“

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
„Шікаго“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 19. листопада 1936.

Відень (506,8) 17.25 Скрипка, 19.25 Розр. музика, 21.00 Вечір одноактівок, 22.20 Балетова музика, **Братислава** (298,8) 18.10 Сп. рецітaль, 19.25 Російські нар. пісні, **Брно** (325,4) 15.45 Нар. пісні, **Кошиці** (259,1) **18.00 Спів. рецітaль Остапчук-Науменкової**, **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. квартет, 20.20 Ноґакові пісні, 22.15 Орх. концерт, **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 18.00 „Ле Фем Савант“ ком. Мольєра, 21.00 Спів, форт., 21.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13.15 Сп. рецітaль, 19.50 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.20 Музика, 10.00 Нар. пісоньки, 16.30 Віденські мельодії, 17.00 Сучасна музика, 17.30 Китиця німецьких танців, 19.15 Двофорт. музика, 20.10 Пять музик грає до танцю, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 21.00 Вечір гарної музики, **Мінхен** (405,4) 10.00 Нар. пісні, 16.30, 18.00 Концерт, 19.20 Соната ф-моль „Апасіоната“ Бетовена, **Будапешт** (549,5) 12.05 Клярнет, форт., 13.30 Циг. музика, 18.45 Сальон. музика, 21.50 Циг. музика, 22.35 Оп. орхестра, **Міляно** (368,6) 11.30 Розр. концерт, 17.15 Сопран і баритон, 19.45 Розр. музика, 21.00 „Лукія з Лямермуру“ оп. Доніцетія, **Рим** (420,8) 12.40 Розр. музика, 17.15 Камер. музика, 21.00 Скрипка, 22.30 Танк. музика.

Пятниця, 20. листопада 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.20 Концерт для молоді, 17.30 Твори Е. Темницького в вик. солістів, 20.45 Симф. концерт, **Прага** (470,2) 17.15 Смичк. квінтет Моцарта, 19.30 Популярний концерт, **Париж** (1648) 14.15 Вокальний концерт, 18.30 Концерт, 19.00 Словно-муз. авд. для жінок, 21.00 Фр. сонати на скр. і форт., 21.45 „Ле Канар Мандарен“ муз. комедія Бедтса, **Білгород** (437,3) 18.00 Нар. пісні, 20.00 Опера, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 14.15 Легка музика, 20.30 Симф. концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00, 20.10, 22.30 Музика, 21.00 „Пентесілея“ драма Кляйста, **Мінхен** (405,4) 13.15 Танк. музика, 19.00 Орг. музика, 20.10 Пісоньки й музика, 22.30 Концерт на форт. і орх. ц-моль Манепа, **Будапешт** (549,5) 12.05 Концерт балалайкової орх., 17.00 Циг. музика, 18.40 Скрипка, 19.50 Військ. орх., 20.50 Гітара, спів, 22.05 Сальон. музика, **Міляно** (368,6) 11.30 Розр. концерт, 16.00 Концерт хору з Академії св. Сесилії, 22.00 Камеральний концерт, **Рим** (420,8) 17.00 Скрипка, 20.40 Симф. концерт, 22.20 Концерт хору, 22.45 Танк. музика.

✝

В десяті роковини смерти бл. п.

Єп. Йосифа Боцяна

д-ра Богословія, Єпископа Луцького, Єпископа-Помічника Львівського, дійсного члена-основника Богословського Наукового Т-ва і за

ВСІХ ПОМЕРЛИХ ЧЛЕНІВ ТОГО ТОВАРИСТВА

відправлять у пятницю 20. листопада 1936 в год. 8-ій вранці в семинарській церкві Св. Духа у Львові

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

на яке запрошує всіх Членів, Знайомих і Вірних

Рада Богословського Наукового Товариства у Львові.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 19. листопада 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Муз. поранок для молоді всел. шкіл: орх., Бендер спів, хор, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт сальон тріа, 12.40 Піскуванням торфів до поправи лук, 12.50 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Реклямовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Данів хор у своему репертуарі, гр. пл., 15.55 Куток гумору, 16.00 Форт. музика з гр. пл., 16.20 Над альбомом почт. марок, 16.35 Концерт орх. мандолиністів, 17.00 Рідний дім поза домом, 17.15 Камер. концерт, 17.50 З історії і життя театру, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спортові вістки, 18.20 Геройський мотив з гр. пл., 18.50 Актуальна гутірка, 18.35 „Палата на колісцях“, 19.00 Театр Уяви: „Субстанція Ікс“ М. Папеша, в перекладі, 19.40 Нар. і сальон. музика з гр. пл., 20.30 Варшавський університет, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Г. Мельцер: Симф. орх., фортепіян, Ложнська, спів, 22.10 Гр. пл. для знавців, 22.40 До танку, орх., 23.00 Танкова музика.

Пятниця, 20. листопада 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для старших дітей: Поляки за океаном, 11.57 Сигнал часу, 12.03 З великої естради, гр. пл., 12.40 Освітлення при праці в домашньому господарстві, 12.50 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Реклямовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Львівська молодь перед мікрофоном: Скавтівські пісні, 15.55 Туристичний інформатор, 16.00 Люсієнна Бое у своему репертуарі, гр. пл., 16.15 Гутірка з хорими, 16.30 Закордонні артисти як виконавці польських творів, гр. пл., 17.00 Фейл.: Поляки у Бразилії, 17.15 Концерт симф. орх., 17.50 Актуальна гутірка, 18.00 Спортові вістки, 18.06, 18.16 Спортовий порадник, 18.20 Враження з побуту у столиці Мексику, 18.30 Еді Саксон зі своєю орхестрою, гр. пл., Виїмки з оп. „Гавайська цвітка“, 18.40 Програмова скринька, 18.50 Огляд хліборобської преси, 19.00 Із дрібних і забавних річей (три гуморески) Петра Хойновського, 19.20 Із піснею по краю, 19.45 Оп. фрагмент, 20.00 Скрипка й альтівка (гутірка), 20.15 „У старій сирватці“ муз. образці, форт., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Легка музика, 21.40 Концерт польської музики. музика до Ґетового „Фавста“ о. Ант. Радзівіла з 1812 р. Возняк тенор, Ґінтерівна сопран, Мазалек бас, мішані хори, орх., 22.30 „Метода п. презеса“ скеч. 22.45 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельґи бельґ. 89.94—89.51, Дол. американські 5.32.50 — 5.29.50, Долари канад. 5.31.50 — 5.28.50, Фльор. гол. 287.90 — 286.20. Франки фр. 24.75 — 24.61, Франки швайцарські 122.40—121.60, Фунти англ. 26.01—25.85, Гульд. данц. 100.20 — 99.80, Кор. ч. 17.70—17.20, Кор. дан. 116.04—115.20, Кор. норв. 130.68 — 129.70, Кор. шв. 134.13 — 133.15, Ліри італ. 25.20—24.60, Марки фінл. 11.47—11.00, Марки нім. 114 — 107, Шил. австр. 95.50—95. Марки нім. срібні 122—115.

Акції.

Банк Польський, 111.50, Цукор 30.00, Вуголь 16.25, Лільпоп 14.25, Островець 28.50, Стараховичі 35.50.

Папери.

3 інвест. 1. ем. 66, 2 ем. 65.56. серії, 5 конв. 52.53, 51. 6 дол. 69.25, 4 прем. дол. 47, 7 стаб. 477.50, 478.

Заставні листи.

5 прц. Л. З. Б. Г. 51—53, 4 прц. Л. З. Бк Г. 41—43. 4 прц. ТКЗ. 41—43, 4 і пів прц. ТКЗ. 45—47, 4 і пів прц. БГК. 60—65, 4 прц. БГК. 60—65. 4 і пів прц. Л. З. Бк Гіп. 43—46.

Долярівка 47.50—48.50, 3 інвест. 1. ем 65—67, 3 інвест. 2 ем. 65—67.

Звідомлення збіжевого ринку Центросоюзу з дня 18. ц. м.

Ціни за 100 кг. люзом, льоно вагон-станція заладовання:

	льоно ст. заладов.:
Пшен. збірна 750 гр/л 5%	23·00—23·50
Жито збір. 694 гр/л. 3%	16·50—17.25
Ячмінь пашн. 621 гр/л. 4%	18·25—18·35
Овес легко залощ. 444	13·50—13·75
Овес не залощ. 456	13·75—14·00
Гречка 10%	18·50—19·00
Кукурудза жовта	14·50—14·75
Кукурудза червона	16.00—16.92
Коноп. сімя	31·00—31.50
Соняшникове сімя	31.00—31·75
Насіння льону 95%	41·00—42·00
Фасоля корона руч. в з м. 42	51·00—52·00
Фасоля „Різеп“ руч. виб. з м.	41.00—42·00
Фасоля шмальц. руч. виб. з м.	38·00—39·00
Фасоля мальц. спец. ручно вибир. з мішк.	40·00—44.00
Фасоля краса рафована	24·00—26·00
Фасоля цукр. ручно виб.	30·00—31·00
Конюшина червона	100—105
Конюшина вільна від каняки	115—120
Конюшина вільна від каняки 96 проц. чистоти	120—125

Пшениця, жито, ячмінь і конопляне сімя подорожіли і дальше звишкують. Ціни інших родів не змінені. Тенденція на збіжа крім вівса звишкова, на інші продукти вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від дня 18. листопада ц. р. кооперативам платив за: льоно Львів.

1 кг. масла десерового бльок. 1 без опакування	2.80 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно в бочк. опакуванням	2.85 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням дає зачет	2.85 „
1 л. молока	0.19 „
1 к. яєць	4.70—4.80 „

Тенденція на масло, молоко та яйця сильна.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 18. XI. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці. льоно подвіря птахомасарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індички І. кл., повногруді. зовсім товсті	0.95 зол.
Індики І. кл., повногруді, зовсім товсті	0.85 „
Курята І. кл. біло й жовтоніжки, без острішок, до ваги 1.50 кг.	0.85 „
Кури І. кл., товсті, без остріг, без напняку на ногах, щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Качки товщені І. кл. щойно від 1.80 кг. вгору	0.85 „

Слабших сортів від вище поданих, не приймає.

ОПОВІСТКИ.

На Рідну Школу зложив Василь Рапач Чорна к. Устр. зол. 1.—.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.